

Sygn. akt III Cz 130/19

POSTANOWIENIE

Dnia 14 maja 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Leszek Dąbek

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 14 maja 2019 r. w G.

sprawy z powództwa A. K.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Rejonowego w(...)

z dnia 30 października 2018 r., sygn. akt II C 2409/18

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Cz 130/19

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w(...) w postanowieniu z dnia 30.10.2018 r. oddalił wniosek powódki A. K. o zwolnienie od kosztów sądowych uznając, że powódka – jako strona inicjująca postępowanie – winna liczyć się z koniecznością poniesienia kosztów sądowych i pod tym kątem winna poczynić stosowne oszczędności. Z akt sprawy wynika bowiem, że decyzją z dnia 31.01.2018 r. pozwana odmówiła wypłaty żądanego przez powódkę zadośćuczynienia, natomiast pozew w niniejszej sprawie został złożony w dniu 1.08.2018 r., zatem powódka dysponowała wystarczającym czasem aby zebrać stosowne środki na uiszczenie opłaty od pozwu, do której uiszczenia jest obowiązana na obecnym etapie postępowania.

Postanowienie zaskarżyła **powódka A. K.**, która wniosła o jego zmianę poprzez zwolnienie jej od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych.

W zażaleniu między innymi zarzuciła, że przy ferowaniu postanowienia naruszono regulację art. 102 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez przyjęcie, że nie zachodzą warunki do zwolnienia jej od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości oraz popełniono błąd w ustaleniach faktycznych oraz błędnie oceniono materiał sprawy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Stosownie do regulacji art. 102 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2019 r., poz. 785 ze zm.) skutecznego zwolnienia od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych domagać się może wyłącznie osoba, która wykaże, że nie może ich ponieść bez uszczerbku dla utrzymania koniecznego siebie i rodziny.

Skarżąca, jej mąż i syn osiągają dochody w łącznej wysokości ok. 10.000 zł. Na wydatki powódki składają się trzy raty kredytu, czynsz i media. Powódka zaciągnęła kredyt na zakup samochodu w wysokości 50.000 zł, kredyt na leczenie syna w wysokości 27.000 zł. oraz kredyt hipoteczny. Jak wynika z akt sprawy, łączne wydatki powódki wynoszą ok. 3.500 zł nie uwzględniając kosztów jedzenia.

Podkreślić przy tym należy – na co słusznie zwrócił uwagę Sąd Rejonowy – że ostateczna decyzję ubezpieczyciela otrzymała na około 4 miesiące przed wniesieniem pozwu.

Był to wystarczająco długi okres, żeby przy dochowaniu należytej zapobiegliwości życiowej zgromadziła środki finansowe na pokrycie kosztów opłaty od pozwu w wysokości 1.250 zł.

W świetle powołanej na wstępie regulacji wniosek powódki był zatem nieuzasadniony, co znalazło prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym postanowieniu.

Czyni to zażalenie bezzasadnym w rozumieniu art. 385 k.p.c. w związku z art. 397

§ 2 k.p.c., co z mocy zawartej w nim regulacji prowadziło do jego oddalenia.

Reasumując zaskarżone postanowienie jest prawidłowe i dlatego zażalenie jako bezzasadne oddalono w oparciu o przepisy art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

SSO Leszek Dąbek